

Forenede sager C-424/10 og C-425/10

Tomasz Ziolkowski m.fl. og Marlon Szeja mod Land Berlin

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Bundesverwaltungsgericht)

»Fri bevægelighed for personer — direktiv 2004/38/EF — ret til tidsubegrænset ophold — artikel 16 — lovligt ophold — ophold i henhold til national ret — ophold tilbagelagt før den omhandlede borgers oprindelseslands tiltrædelse af Unionen«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat Y. Bot fremsat den 14. september
2011 . . . . . I - 14038
Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2011 . . . . . I - 14051

Sammendrag af dom

1. *Unionsborgerskab — ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — direktiv 2004/38 — EU-borgeres ret til tidsubegrænset ophold (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38, art. 7, stk. 1, og art. 16, stk. 1)*
2. *Unionsborgerskab — ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — direktiv 2004/38 — betingelser for opholdsretten i henhold til unionsretten (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38, art. 37)*

3. *Unionsborgerskab — ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — direktiv 2004/38 — EU-borgeres ret til tidsubegrænset ophold*
(Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38, art. 7, stk. 1, og art. 16, stk. 1)

1. Artikel 16, stk. 1, i direktiv 2004/38 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område skal fortolkes således, at en unionsborger, der alene i henhold til national ret har haft ophold i mere end fem år i værtsmedlemsstaten, ikke skal anses for at have erhvervet ret til tidsubegrænset ophold i overensstemmelse med denne bestemmelse, når han under dette ophold ikke opfyldte betingelserne i samme direktivs artikel 7, stk. 1.

Et ophold i overensstemmelse med en medlemsstats ret, men som ikke opfylder betingelserne i artikel 7, stk. 1, i direktiv 2004/38, kan derfor ikke betragtes som et »lovligt« ophold i henhold til direktivets artikel 16, stk. 1.

(jf. præmis 34, 46, 47 og 51 samt domskonkl. 1)

Under hensyn til den generelle sammenhæng, hvori direktiv 2004/38 anvendes, og de mål, der forfølges med direktivet, skal begrebet lovligt ophold, som er forbundet med udtrykket »lovligt har haft ophold« i artikel 16, stk. 1, i direktiv 2004/38, således forstås som et ophold i overensstemmelse med de i dette direktiv fastsatte betingelser, herunder dem, der er fastsat i direktivets artikel 7, stk. 1.

2. Artikel 37 i direktiv 2004/38 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område begrænser sig til at fastsætte, at sidstnævnte ikke er til hinder for, at medlemsstaternes ret indfører en gunstigere ordning end den, som indføres ved bestemmelserne i dette direktiv. Denne omstændighed indebærer dog på ingen måde, at de gunstigere

bestemmelser skal integreres i den ordning, der er indført med dette direktiv.

Det tilkommer imidlertid hver enkelt medlemsstat at afgøre ikke alene, om den vil indføre en sådan ordning, men også betingelserne og virkningerne heraf, herunder retsvirkningerne af en ret til ophold meddelt alene i henhold til national ret.

(jf. præmis 49 og 50)

3. Opholdsperioder, som en tredjelandstatsborger har tilbagelagt i en medlemsstat før dette tredjelandts tiltrædelse af Unionen, skal — hvis der ikke findes særlige bestemmelser i tiltrædelsesakten — tages i betragtning med henblik på

erhvervelse af ret til tidsubegrænset ophold i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 2004/38 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, forudsat at de er tilbagelagt i overensstemmelse med de i direktivets artikel 7, stk. 1, nævnte betingelser.

For så vidt som den pågældende i den forbindelse er i stand til at godtgøre, at sådanne perioder er blevet tilbagelagt i overensstemmelse med de nævnte fastsatte betingelser, har hensyntagen til disse perioder fra datoen for den pågældende medlemsstats tiltrædelse af Unionen ikke til virkning at give direktivets artikel 16 tilbagevirkende kraft, men blot at give situationer, der er opstået før gennemførelsesdatoen for dette direktiv, en aktuel virkning.

(jf. præmis 62 og 63 samt domskonkl. 2)